

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-115/2024-5

Datum: 10. 10. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Červeka kot predsednika senata ter Igorja Luzarja kot člana senata in dr. Mateje Škabar kot članice senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »Zamenjava športnega poda v Športni dvorani Litija«, v sklopu 2 »Izvedba športnega poda s pripadajočimi deli«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložila družba SINEL SPORT, proizvodnja in vgradnja podov ter športne opreme d.o.o., Tekáčevo 62B, Rogaška Slatina, ki jo zastopa Odvetniška družba Šušmelj in Jagodič, o.p., d.o.o., Trg Osvobodilne fronte 13, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Občina Litija, Jerebova ulica 14, Litija (v nadaljevanju: naročnik), 10. 10. 2024

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi tako, da se v celoti razveljavi postopek oddaje javnega naročila »Zamenjava športnega poda v Športni dvorani Litija«, v sklopu 2 »Izvedba športnega poda s pripadajočimi deli«, v zvezi s katerim je naročnik na Portalu javnih naročil objavil obvestilo pod številko objave JN004575/2024-SL1/01 z dne 1. 7. 2024.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 6.225,34 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga je naročnik razdelil na dva sklopa in ga oddaja v postopku naročila male vrednosti po 47. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s spremembami; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 1. 7. 2024 objavljeno na Portalu javnih naročil pod številko objave JN004575/2024-SL1/01.

Naročnik je 18. 7. 2024 na Portalu javnih naročil objavil »Odločitev o oddaji naročila« št. 430-23/2024-33, s katero je odločil, da se predmetno javno naročilo v sklopu 2 odda vlagatelju. Nato

je z dokumentom št. 430-23/2024-52 z dne 24. 7. 2024 predmetno odločitev odpravil oziroma razveljavil (zaradi potrebe po ponovni preveritvi dokazil, predloženih v vlagateljevi ponudbi).

Naročnik je 22. 8. 2024 na Portalu javnih naročil objavil (novo) »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 430-23/2024-65 (v nadaljevanju: izpodbijana odločitev ali odločitev o oddaji javnega naročila), s katero je javno naročilo v sklopu 2 oddal ponudniku Wisdom d.o.o., Ob železnici 16, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudba se je po izvedenih pogajanjih, glede na merilo (najnižja cena), uvrstila na tretje mesto. Vlagateljevo ponudbo, ki se je na ocenjevalni lestvici uvrstila na prvo mesto, in ponudbo drugouvrščenega ponudnika je naročnik zavrnil kot nedopustni iz razloga, ker ne ustrezata tehničnim zahtevam.

Vlagatelj je 29. 8. 2024 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se izpodbijano odločitev v sklopu 2 razveljavi, zahteva pa tudi povrnitev stroškov pravnega varstva. Navaja, da je iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila oziroma pripadajočega popisa (GOI) razvidno, da lahko ponudnik za zahtevani športni pod ponudi tudi drugačen sistem, v kolikor so izpolnjene specifikacije iz tehničnega poročila IVD 019/2024. S tem je naročnik dopustil sistem, ki ni nujno sestavljen iz dveh celovitih plošč in ne nalega po celotni površini, saj gre v teh primerih le za način izvedbe športnega poda, enako kvaliteto pa se lahko zagotovi tudi na drugačen način. Vlagatelj je predmetno določbo razumel, da lahko ponudi enakovreden pod (skladno z določbami petega in šestega odstavka 68. člena ZJN-3), pri čemer je naročnik izrecno navedel, da je dopustna tudi dobava in vgradnja športnega poda KTL MULTIFLEX ADVANCE (oziroma natančneje KTL MULTIFLEX ADVANCED V2 SYSTEM), ki ga je v konkretnem primeru ponudil vlagatelj. Ker je naročnik ta športni pod poimensko (z izrecno navedbo znamke in modela) navedel kot primerne, se ne more sklicevati na (domnevno) neustreznost tehničnih specifikacij, ki jih ima ta športni pod – saj je s tem sprejel športni pod z vsemi karakteristikami in tehničnimi rešitvami, ki jih ta ponuja (tj. kompletan sistem z vsemi specifikami). Posledično naročnik ne more predpisovati naleganja parketnih deščic po celotni površini podkonstrukcije, ki je pri športnem podu KTL MULTIFLEX ADVANCED V2 SYSTEM že konstrukcijsko predvidena na način pasovnega (točkovnega) prileganja. Prav tako naročnik ne more predpisovati točno določene sestave podkonstrukcije, saj je ta pri predmetnem podu že proizvodno neločljivo povezana z zgornjim delom športnega poda – pohodno površino (parketom). S predpisovanjem drugačnih tehničnih lastnosti podkonstrukcije bi se namreč poseglo v atestirane konstrukcijske lastnosti celotne rešitve tega poda (ki ga je naročnik izrecno navedel kot primerne), zaradi česar bi prišlo do spremembe funkcionalnosti in izgube certifikatov za ta pod. Enako velja tudi za lakirni premaz, ki je pri tem podu vgrajen že tovarniško (po proizvajalčevih načrtih). Ob tem vlagatelj poudarja, da v tehničnem poročilu IVD 019/2024 nikjer niso določene zahteve, na podlagi katerih je naročnik zavrnil njegovo ponudbo. Tako v njih ni mogoče zaslediti zahtev glede sestave lesene nosilne podkonstrukcije in glede točnega opisa klase parketa, kar problematizira naročnik v obrazložitvi izpodbijane odločitve. Tudi sicer pa je slednji očitek neutemeljen, saj je opredelitev klase športnega poda navedena v predloženem tehničnem listu, kjer je v okviru postavke »*Grades*« navedeno »*Premium/Select*«.

Vlagatelj nadalje izpostavlja neustrezno oziroma nezadostno obrazložitev izpodbijane odločitve, zaradi česar mu je onemogočena preverba njene zakonitosti. Zatrjuje, da je naročnik razloge za zavrnitev njegove ponudbe podal le pavšalno in navedel zgolj zaključek ter pravno posledico svojih ugotovitev (tj. nedopustnost ponudbe, ki ne ustreza vsem naročnikovim zahtevam), ni pa jasno, nedvoumno in razumljivo navedel ugotovljenih konkretnih dejstev, na katerih temelji njegova ocena o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe (tj. zakaj vlagatelj športni pod ne ustreza zahtevanim specifikacijam).

Vlagatelj dodatno izpostavlja, da zahtevana tehnična specifikacija po celostni podkonstrukciji ni povezana z zasledovanimi lastnostmi športnega poda, saj je pri tem pomembno zgolj to, da so izpolnjeni pogoji iz zahtevanega standarda EN 14904 (za izpolnjevanje katerega je vlagatelj tudi predložil dokazilo). V tej zvezi vlagatelj v nadaljevanju opisuje posamezne lastnosti športnega poda, ki ga ponuja, in jih primerja z zahtevami navedenega standarda, na podlagi česar zaključuje, da je s skladnostjo s standardom EN 14904 izkazal, da je ponujeni športni pod enakovreden zahtevanim karakteristikam predmeta konkretnega javnega naročila. Naročniku tako očita kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), načela zagotavljanja konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3) in načela gospodarnosti (4. člen ZJN-3).

Naročnik je v skladu s prvim odstavkom 27. člena ZPVPJN izbranemu ponudniku posredoval kopijo zahtevka za revizijo in prejel njegovo izjasnitev z dne 6. 9. 2024. Izbrani ponudnik navaja, da je vlagatelj ob zatrjevanju, da je naročnik kot primernega navedel športni pod z oznako KTL MULTIFLEX ADVANCE, namenoma spregledal dejstvo, da je naročnik zelo jasen in natančen opis zahtevanega športnega poda določil v PZI dokumentaciji, katere vsebino je povzel tudi v dokumentu IVD 019/2024. V teh dokumentih je naročnik izrecno zahteval izvedbo športnega poda s točno določeno podkonstrukcijo, in sicer je zapisal, da mora biti lesena podkonstrukcija iz dveh ali več vodoodpornih vezanih plošč, skupne debeline najmanj 22 mm, položene po celotni površini, celostno. Iz navedenega zapisa tako jasno in nedvoumno izhaja, da morajo biti parketne letvice podložene po celotni površini in ne zgolj točkovno. Če je vlagatelj menil, da so naročnikove zahteve napačne ali nejasne, bi moral naročnika na to, skladno z določili javnega naročanja, opozoriti pred oddajo ponudbe. Tudi glede kvalitete parketa je naročnik navedel, da mora biti ta visoko kvaliteten, iz masivnega enojnega lesa, trdote po Brinellovi lestvici minimalno 3,7 in debeline 19,5 – 22 mm. Hkrati je naročnik podal zahtevo, da mora biti pri izvedbi predvideno dvakratno osnovno lakiranje in dvakratni končni lakirni premaz, lokalno vgrajen. Glede na to, da iz Poročila o laboratorijskem preizkusu, ki ga je predložil vlagatelj, izhaja, da je slednji ponudil športni pod, ki ne ustreza vsem naročnikovim tehničnim specifikacijam, je naročnikova odločitev o izločitvi vlagateljeve ponudbe pravilna.

Naročnik je z dokumentom »*Odločitev o zahtevku za revizijo*« št. 430-23/2024-69 z dne 17. 9. 2024 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo) vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnil. Uvodoma pritrjuje navedbam izbranega ponudnika, ki jih je ta podal v svoji izjasnitvi, in pri tem izpostavlja, da je vlagatelj edini argument ta, da je naročnik navedel in naštel vrste parketov, ki domnevno ustrezajo, ob tem pa je vlagatelj spregledal bistveno, tj. da je naročnik podal določene tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati ponujeni športni podi. Vlagatelj je bil pred oddajo ponudbe seznanjen z vsemi tehničnimi zahtevami in je imel možnost opozoriti naročnika na nepravilnosti ali nejasnosti določil dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija) oziroma uveljaviti pravico do pravnega varstva z vložitvijo zahtevka za revizijo (če naročnik njegovih opozoril ne bi upošteval), a tega ni storil. Nadalje naročnik ob citiranju posameznih delov razpisne dokumentacije in pojasnitvi svojih ravnanj v predmetnem postopku oddaje javnega naročila (odpravi prvotne odločitve o oddaji javnega naročila, pozivu ponudnikom, obrazložitvi izpodbijanje odločitve) navaja, da športni pod, ki ga ponuja vlagatelj, po svojih lastnostih ne ustreza zahtevam naročnika in ga niti ni mogoče vgraditi na način, kot sta zahtevala projektna dokumentacija in popis. Ob tem pojasnjuje, da posameznih tehničnih lastnosti za primeroma navedene športne pode ni vnaprej preverjal, saj mu je bilo pomembno, da je nov športni pod masiven, ustrezne trdote, položen na vezane plošče po vsej dolžini in končno lakiran v dvorani, pri čemer je projektantu in vsebini projektne dokumentacije povsem zaupal. Vlagatelj kot polagalec športnih podov in strokovnjak na tem področju pa je brez dvoma opazil, da športni pod KTL MULTIFLEX ADVANCE (razen po imenu) ne ustreza zahtevanim tehničnim lastnostim, vendar tega v času trajanja razpisa ni izpostavil.

Glede na navedeno je naročnik zavzel pravilno odločitev, ko je ponudbo vlagatelja zavrnil kot nedopustno, saj je ta ponudil športni pod, ki ne ustreza niti glede vrste in kvalitete podkonstrukcije, načina celovitega naleganja parketne deščice na podlago niti glede zahtev v zvezi z lakiranjem po vgradnji in trdoto parketa. Pri podu, ki ga je ponudil vlagatelj, se namreč parketne ploščice na nosilno podkonstrukcijo ne nalegajo polno, po celotni površini, temveč zgolj pasovno (z razmiki med letvicami), prav tako je ta pod tovarniško lakiran in ga po vgradnji ni treba več lakirati (vlagatelj je sicer naročniku na poziv k pojasnilu ponudil alternativen pod, vendar bi s tem nedopustno spreminjal svojo ponudbo), ob tem pa vlagatelj naročniku tudi ni predložil nobenega dokazila o trdoti ponujenega športnega poda.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 12. 2. 2024 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo pravočasno opredelil z vlogo z dne 20. 9. 2024, v kateri vztraja pri svojih navedbah in prereka naročnikove razloge za zavrnitev zahtevka za revizijo. Glede na naročnikovo navedbo, da bi moral vlagatelj opozoriti na sporne naročnikove (oziroma projektantove) zahteve v razpisni dokumentaciji, vlagatelj pojasnjuje, da so le-te skladne s pravili stroke, sporna pa je naročnikova odločitev, da pri presoji ponudb ni upošteval z razpisno dokumentacijo predvidenih rešitev. Naročnik je spregledal tehnične možnosti, ki jih je sam predvidel (oziroma jih je zanj predvidel projektant), z namenom preferiranja izbranega ponudnika. Na to nakazuje tudi postopanje naročnika, ko je javno naročilo najprej oddal vlagatelju, nato pa na podlagi istega dejanskega stanja spremenil svojo odločitev in javno naročilo oddal izbranemu ponudniku. Ker je naročnik izrecno dopustil športni pod KTL MULTIFLEX ADVANCE in s tem izrecno dopustil alternativen športni pod, se naročnik ne more sklicevati izključno na zahteve iz popisa del (GOI) in na domnevno neustreznost posameznih tehničnih specifik, ki jih ima dopuščeni športni pod. Naročnikovo priznavanje, da ni preverjal posameznih tehničnih lastnosti primeroma naštetih primernih športnih podov, pa vlagatelju kaže na nestrokoven pristop k izvedbi predmetnega javnega naročila in mu vzbuja pomisleke o naročnikovih kompetencah za presojlo odločilnih dejavnikov pri oddaji javnega naročila.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Po pregledu prejete dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja, naročnika in izbranega ponudnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Upoštevajoč vlagateljeve navedbe, da naročnik odločitve o oddaji javnega naročila v sklopu 2 v delu, ki se nanaša na (ne)dopustnost ponudbe vlagatelja, ni ustrezno obrazložil, je Državna revizijska komisija naprej presojala utemeljenost tega očitka.

V zvezi z obrazloženostjo razlogov v odločitvi o (ne)oddaji javnega naročila gre pojasniti, da ne ZJN-3 ne drugi predpisi ne določajo posebnih kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve, je pa te skozi svojo prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z njeno prakso (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-218/2017, 018-150/2018, 018-021/2019, 018-053/2020, 018-012/2021, 018-001/2023 in 018-090/2023) mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge, da se lahko ponudniki seznanijo z

utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Četudi ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev o (ne)oddaji naročila, pa mora obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki tvorijo pravno ter dejansko podlago naročnikove odločitve. Razlogi za odločitev morajo biti konkretizirani do takšne mere, da lahko ponudnik v morebitnem postopku uveljavljanja pravnega varstva navede vsa relevantna dejstva in predloži dokaze, s katerimi dokazuje, da razlogi, ki jih je naročnik navedel v odločitvi, niso utemeljeni, in da posledično odločitev o (ne)oddaji naročila ali izključitvi ponudbe ni zakonita.

V obravnavanem primeru je naročnik v izpodbijani odločitvi za sklop 2 za ponudbo vlagatelja podal tabelo, v kateri je v prvem stolpcu navedel zahteve iz razpisne dokumentacije (v zvezi s katerimi vlagatelju očita njihovo neizpolnjevanje oziroma pomanjkljivosti v ponudbi), v naslednjem stolpcu je navedel specifikacije, ki izhajajo iz vlagateljeve ponudbe, in v zadnjem stolpcu svoje ugotovitve o (ne)ustreznosti ponudbe vlagatelja glede na predmetne zahteve iz razpisne dokumentacije.

Po pregledu obrazložitve izpodbijane odločitve Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik jasno in obrazloženo navedel razloge za zavrnitev vlagateljeve ponudbe v delu, ki se nanaša na zahteve glede nosilne podkonstrukcije (in s tem povezanega načina naleganja parketnih deščic na podlago) ter v delu, ki se nanaša na zahtevo glede (načina) lakiranja. Izpodbijana odločitev je v izpostavljenih delih obrazložena do te mere, da se je vlagatelj lahko seznanil s konkretnima razlogoma za zavrnitev njegove ponudbe (ker je ponujeni pod zgolj pasovno podprt, s čimer ne izpolnjuje zahteve po celoviti podkonstrukciji, ter ker je ta tovarniško lakiran, s čimer ne izpolnjuje zahteve po lakiranju na mestu vgradnje), ga preveril ter se na tej podlagi tudi odločil, da bo zoper naročnikovo odločitev uveljavljal pravno varstvo in vložil zahtevek za revizijo, v katerem bo lahko navedel vsa relevantna dejstva in predlagal izvedbo dokazov, s katerimi dokazuje njeno nezakonitost. Da sta bili navedena razloga za naročnikovo zavrnitev vlagateljeve ponudbe zadostno obrazložena in da je bilo s tem vlagatelju omogočeno, da njuno upravičenost preveri v revizijskem postopku, izhaja tudi iz dejstva, da vlagatelj v zahtevku za revizijo po vsebini konkretizirano zatrjuje, da sta predmetna naročnikova razloga za zavrnitev njegove ponudbe neutemeljena.

Državna revizijska komisija pa ne more enako ugotoviti za preostali razlog, ki ga je naročnik za nedopustnost vlagateljeve ponudbe navedel v izpodbijani odločitvi. Naročnik je namreč glede na zahtevo iz razpisne dokumentacije, tj. *»masivni parket«* in *»vrsta lesa in klasa parketa«*, v izpodbijani odločitvi navedel, da v vlagateljevi ponudbi *»ni točnega opisa klase, kot je bilo zahtevano«*. Državna revizijska komisija se strinja z vlagateljem, da iz njegove ponudbe jasno izhaja opredelitev klase, tj. stopnje kakovosti (kot tudi vrsta lesa) za ponujeni športni pod, saj je v tehničnem listu navedeno, da gre za *»vrhunski parket: Hevea, jesen, bukev, javor in hrast«*, kot razred pa je navedeno *»Premium/Select«*. Vendar pa iz odločitve o zahtevku za revizijo izhaja, da naročnik v zvezi s predmetnim razlogom vlagatelju očita, da v ponudbi ni predložil dokazila o trdoti, ki jo dosega ponujeni športni pod. Naročnik je sicer v okviru zahteve po visokokvalitetnem parketu iz masivnega lesa navedel tudi predmetno zahtevo po trdoti športnega poda (tj. da mora ta po Brinellovi lestvici znašati najmanj 3,7 – pri čemer je navedel tudi primerne drevesne vrste), vendar tega razloga (ki ga izpostavlja šele v odločitvi o zahtevku za revizijo) v izpodbijani odločitvi ni ustrezno obrazložil. Vlagatelj je bil torej šele po prejemu odločitve, s katero je naročnik zavrnil zahtevek za revizijo, seznanjen z dejanskim razlogom za zavrnitev njegove ponudbe (tj. da naj iz njegove ponudbe ne bi izhajal podatek o trdoti ponujenega športnega poda).

Tako kot vlagatelj v vlogi, s katero se opredeli do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo, na

podlagi šestega odstavka 29. člena ZPVPJN ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov (razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku), tudi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ne sme navajati novih razlogov za zavrnitev vlagateljeve ponudbe, ki jih ni pred tem že ustrezno predstavil in obrazložil v odločitvi o oddaji naročila. Ker je naročnik v postopku pravnega varstva navajal nova dejstva, ki jih ni navedel v odločitvi o oddaji javnega naročila, je vlagatelju onemogočil možnost uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva – slednji ima namreč zaradi zagotovitve pravice do učinkovitega pravnega varstva interes, da je seznanjen z razlogom, zaradi katerega je naročnik zavrnil njegovo ponudbo, saj lahko le tako v zahtevku za revizijo navede vsa relevantna dejstva in predloži dokaze, s katerimi dokazuje, da ta razlog ni utemeljen.

Ob upoštevanju navedenega Državna revizijska komisija pritrjuje vlagatelju, da naročnik izpodbijane odločitve (v delu, ki se nanaša na zahtevo glede kakovosti oziroma trdote športnega poda) ni ustrezno obrazložil, zaradi česar vlagatelju ni zagotovljeno pravno varstvo v obsegu, kot ga določa ZPVPJN.

Med vlagateljem in naročnikom je dalje spor o utemeljenosti razlogov, ki jih je naročnik (kot ugotovljeno) ustrezno obrazložil v izpodbijani odločitvi in zaradi katerih je vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno (tj. zaradi neizpolnjevanja tehničnih zahtev naročnika v delu, ki se nanaša na podkonstrukcijo in lakiranje športnega poda).

Naročnikovo ravnanje je treba presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, skladno s katero je dopustna ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, po tem, ko preveri da so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in (b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da lahko naročnik javno naročilo odda le ponudniku, ki predloži dopustno ponudbo, takšna ponudba pa mora med drugim ustrezati zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah. Z njimi naročnik opiše predmet javnega naročila oziroma opredeli zahtevane lastnosti slednjega, kot so način delovanja in uporabe, stopnja kakovosti, dimenzije, tehnični parametri, proizvodni postopki, okoljske lastnosti itd. Od tehničnih lastnosti in kompleksnosti predmeta javnega naročila je odvisen način in obseg njegovega opisa, na podlagi katerega se potencialni ponudniki seznanijo s potrebami naročnika in ocenijo, ali lahko ponudijo ustrezen predmet z zahtevanimi tehničnimi lastnostmi.

V skladu s prvo povedjo iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3 mora naročnik tehnične specifikacije navesti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer na enega izmed načinov, ki so določeni v petem odstavku 68. člena ZJN-3, in sicer:

- a) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti, vključno z okoljskimi značilnostmi, če so parametri dovolj natančni, da lahko ponudnik opredeli predmet javnega naročila, naročnik pa odda javno naročilo;
- b) s sklicevanjem na tehnične specifikacije in po prednostnem vrstnem redu na nacionalne standarde, ki so prevzeti po evropskih standardih, evropske tehnične ocene oziroma evropski

ocenjevalni dokument, če se ta uporabi kot podlaga za izdajo evropske tehnične ocene, skupne tehnične specifikacije, mednarodne standarde, druge tehnične referenčne sisteme, ki jih določijo evropski organi za standardizacijo, ali, če teh ni, na nacionalne standarde, nacionalna tehnična soglasja ali nacionalne tehnične specifikacije, povezane s projektiranjem, izračunom in izvedbo gradenj ter uporabo blaga, pri čemer se pri vsakem sklicevanju navede tudi »ali enakovredni«;

c) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke kot podlago za domnevo skladnosti s temi zahtevami glede delovanja ali funkcionalnosti;

č) s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke za nekatere značilnosti ter s sklicevanjem na zahteve glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke za druge značilnosti.

Naročnik tako določi tehnične specifikacije ob upoštevanju določb 68. člena ZJN-3, ki v četrtem odstavku določa tudi, da morajo slednje vsem gospodarskim subjektom zagotavljati enak dostop do postopka javnega naročanja in neupravičeno ne smejo ovirati odpiranja javnih naročil konkurenci. Če tega ne upravičuje predmet javnega naročila, v skladu s šestim odstavkom 68. člena ZJN-3 v tehničnih specifikacijah ne smejo biti navedeni določena izdelava ali izvor ali določen postopek, značilen za proizvode ali storitve določenega gospodarskega subjekta, ali blagovne znamke, patenti, tipi ali določeno poreklo ali proizvodnja, ki dajejo prednost nekaterim podjetjem ali proizvodom ali jih izločajo. Take navedbe so izjemoma dovoljene, če sicer ni mogoče dovolj natančno in razumljivo opisati predmeta naročila, vsebovati pa morajo tudi besedi »ali enakovredni«. Naročnik pa mora pri opisovanju predmeta javnega naročila upoštevati tudi temeljna načela javnega naročanja. Tako npr. načelo enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) naročniku nalaga, da mora zagotoviti, da med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja in glede vseh elementov ni razlikovanja, upošteva vzajemno priznavanje in sorazmernost zahtev naročnika glede na predmet naročila. Načelo enakopravne obravnave ponudnikov naročniku nalaga tudi, da mora zagotoviti, da ne ustvarja okoliščin, ki pomenijo krajevno, stvarno ali osebno diskriminacijo ponudnikov, diskriminacijo, ki izvira iz klasifikacije dejavnosti, ki jo opravlja ponudnik, ali drugo diskriminacijo.

V obravnavanem primeru je naročnik predmet javnega naročila opredelil v več dokumentih, ki so sestavni del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. V dokumentu »*Popis (PZI – Projekt za izvedbo del)*« (v nadaljevanju: popis) je v zavihku »*GOI dela*« za zahtevani športni pod (v sklopu 2, ki predstavlja izvedbo športnega poda s pripadajočimi deli) navedel:

»Nabava, dobava in vgradnja ploskovnega elastičnega plavajočega športnega poda v skupni višini 58 mm (+/- 6%), v predvideni sestavi:

OPOMBA: lahko se ponudi tudi drugačen sistem, v kolikor so izpolnjeni pogoji specifikacij iz tehničnega poročila IVD 019/2024.

PODKONSTRUKCIJA:

- *elastični blažilci – pritrjeni na spodnjo last lesene podkonstrukcije, po specifikaciji proizvajalca.*
- *lesena nosilna podkonstrukcija iz dveh ali več vodoodpornih vezanih plošč, skupne debeline minimalno 22,0 mm, položenih po celotni površini celostno.*

PARKET:

Visoko kvaliteten parket iz masivnega enoslojnega lesa, trdote po BRINELLOVI lestvici minimalno 3,7, debeline 19,5-22mm, različnih dolžin; (kot npr. kanadski javor, jesen, hrast ali enakovredno), pritrjen za nosilno podkonstrukcijo s 50 mm jeklenimi sponkami. Parketne deščice morajo na nosilno podkonstrukcijo nalegati polno po celotni svoji površini.

- 2x osnovni lakirni premaz, lokalno vgrajen
- 2-kratni končni premaz, lokalno vgrajen. Lak mora imeti lastnosti, da po lakiranju površine ni treba dodatno premazovati s t.i. protizdrsnimi premazi, kar preprečuje ustvarjanje dodatnih stroškov.
- izvedba ojačitev podkonstrukcije športnega poda pod povoznim delom tribun in morebitnimi talnimi koši.«

Tehnične specifikacije so dalje opredeljene v dokumentu »TEHNIČNO POROČILO, PROJEKTNÁ DOKUMENTACIJA, INVESTICIJSKO VZDRŽEVALNA DELA (IVD) št. projekta 019/2024, Zamenjava športnega poda Športne dvorane Litija, Geoplan d.o.o., Kamnik, maj 2024 (v nadaljevanju: IVD 019/2024), v katerem je v točki »3.2 Montaža športnega poda s pripadajočimi deli« navedeno:

Za športni pod je predvidena vgradnja poda z naslednjimi specifikacijami:

- ploskovno elastični športni pod masivni parket (kot npr. kanadski javor, jesen, hrast ali enakovredno) debeline 19,5-22 mm, pod njim lesena elastična podkonstrukcija iz enojne ali dvojne vezane plošče s funkcijo elastičnosti (odvisno od ponujene rešitve proizvajalca športnega poda);
- IHF certifikat;
- FIBA certifikat;
- PEFC certifikat za les oziroma FSC certifikat;
- atest za skladnost s standardom EN14904:2006;
- parket oziroma zaključni sloj mora skladno z določili s Tehnične smernice TSG-1- 001: 2019 POŽARNA VARNOST V STAVBAH imeti minimalno certificirano požarno odpornost Cfl-s2;
- maksimalna višina celotnega sistema 58 mm (višina obstoječega poda) + 15 mm*, kar je še skladno Pravilnikom o univerzalni graditvi in uporabi objektov (Uradni list RS, št. 41/18 in 199/21 – GZ-1)

Primeri športni podov, ki so primerni. Ponudniki lahko ponudijo tudi enakovredne sisteme:

- Connor sports NEOSHOK
- KTL – MULTIFLEX ADVANCE

/.../

Po izvedbi športnega poda je predvideno 2 x osnovno lakiranje ter 2x končni lakirni premaz, lokalno vgrajen. Lak mora imeti lastnosti, da po lakiranju površine ni potrebno dodatno premazovati s t.i. protizdrsnimi premazi, kar preprečuje ustvarjanje dodatnih stroškov.

/.../

***OPOMBA:**

Ponudnik lahko ponudi tudi drugačno sistemsko rešitev (večja višina sestava, kot je predvidena), pri čemer se zavezuje, da bo vse nastale prilagoditve, ki jih bo posledično potrebno izvesti (prilagoditev fiksne športne opreme, prilagoditev odpiranja vratnih kril, nastale višinske razlike, prilagoditev teleskopskih tribun) zajel v ceni postavitve športnega poda.«

Upoštevajoč citirane dele razpisne dokumentacije, v katerih je naročnik opisal predmet naročila, Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je naročnik opredelil tehnične zahteve, ki ji ponujeni športni pod mora izpolnjevati, v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti (skladno s točko a) petega odstavka 68. člena ZJN-3), med katerimi je določil tudi zahteve glede podkonstrukcije in zahteve glede lakiranja športnega poda. Obenem je naročnik uporabil izjemo,

ki je le pogojno dopustna (prim. šesti odstavek 68. člena ZJN-3), in je zahtevani športni pod oziroma njegove lastnosti opisal še s sklicevanjem na primeroma navedena referenčna športna poda (»Connor sports NEOSHOK« in »KTL – MULTIFLEX ADVANCE«) – s čimer se je naročnik skliceval tudi na lastnosti teh dveh referenčnih podov. Ob tem je naročnik še določil, da bo kot ustrezne štel tudi enakovredne (nereferenčne) športne pode oziroma sisteme.

Ker se spor med strankama nanaša na vprašanje, ali športni pod, ki ga ponuja vlagatelj, izpolnjuje naročnikove zahteve iz citiranih tehničnih specifikacij, je za razrešitev tega spora treba najprej ugotoviti, ali so te zahteve opredeljene dovolj jasno, natančno in nedvoumno, da so jih lahko enako razumeli vsi (razumno obveščeni in povprečno skrbni) ponudniki.

V tej zvezi je Državna revizijska komisija že večkrat opozorila, da mora naročnik pri določanju zahtev ravnati pregledno (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-152/2018, 018-162/2018 in 018-183/2018). Načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) med drugim zahteva tudi, da so vsi pogoji in zahteve v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določeni jasno, natančno in nedvoumno oziroma tako, da lahko vsi razumno obveščeni in običajno skrbni ponudniki razumejo njihov natančen obseg in jih razlagajo enako, naročnik pa lahko učinkovito preizkusi, ali ponudbe ponudnikov ustrezajo zahtevam, ki se nanašajo na zadevno javno naročilo (prim. sodbo Sodišča EU v zadevi Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski, št. C-368/10 z dne 10. 5. 2010, točka 109). Namen zahteve po vnaprejšnji jasni, natančni in nedvoumni določitvi zahtev v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila je torej prepričati naročnikovo subjektivno oziroma arbitrarno ocenjevanje in vrednotenje ponudb ter zagotoviti, da se ponudniki že vnaprej seznanijo z okoliščinami, ki bodo vplivale na oddajo javnega naročila. Le na ta način lahko ponudniki pripravijo ne samo dopustno, temveč tudi konkurenčno ponudbo, ki jo bo mogoče primerjati s ponudbami drugih ponudnikov. Navedeno je še zlasti pomembno v delu, ki se nanaša na opis predmeta javnega naročila, saj je jasna in konkretna določitev predmeta javnega naročila bistven predpogoj za izvedbo postopka oddaje javnega naročila in spoštovanje temeljnih načel.

Naročnik mora tako predmet javnega naročila opisati jasno, nedvoumno in na način, da imajo ponudniki za pripravo ponudbe zadostne informacije. Potreba naročnika po določeni storitvi, blagu ali gradnji je ena od osnovnih predpostavk, ki mora biti izpolnjena, da naročnik prične s postopkom oddaje javnega naročila, hkrati pa je vodilo naročnika pri pripravi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Glede na naročnikove razloge za zavrnitev vlagateljeve ponudbe, Državna revizijska komisija ugotavlja, da v danem primeru ni relevantno zatrjevanje vlagatelja, da ponujeni športni pod izpolnjuje zahteve standarda SIST EN 14904:2006 ter certifikatov FIBA in IHF. Predmetne zahteve je sicer naročnik prav tako (poleg spornih zahtev) podal v tehničnih specifikacijah, vendar njihovega neizpolnjevanja v odločitvi o oddaji javnega naročila za ponudbo vlagatelja ni navedel. Zato je Državna revizijska komisija kot nepotreben zavrnila dokazni predlog vlagatelja o vpogledu v standard SIST EN 14904:2006, ki ga je ta priložil zahtevku za revizijo in s katerim želi dokazati, da z njegove strani ponujeni športni pod izpolnjuje zahteve tega standarda. Izvedba tega dokaza bi namreč služila dokazovanju trditev o dejstvih, ki niso pravno odločilna oziroma pravno relevantna za rešitev predmetnega spora.

Dalje gre ugotoviti, da med strankama ni sporno, da je vlagatelj ponudil športni pod, ki ga je naročnik navedel kot referenčni športni pod, tj. pod MULTIFLEX ADVANCED proizvajalca KTL. Med strankama tudi ni sporno, da ima ta športni pod pasovno podkonstrukcijo ter da je tovarniško lakiran. Navedeno je potrjeno tudi s pregledom ponudbe vlagatelja, in sicer to izhaja iz (prevoda) tehničnega lista v delih »1. Talne ploščice« in »3. Sistem športnih letvic« (na kar se sklicuje tudi vlagatelj v zahtevku za revizijo).

Je pa med njima sporno, kakšne so v obravnavanem primeru (glede na določbe razpisne dokumentacije) naročnikove zahteve v zvezi s podkonstrukcijo in lakiranjem športnega poda. Kot namreč že navedeno, je naročnik poleg tega, da je navedel referenčna športna poda in se s tem skliceval na njune lastnosti – torej tudi na lastnosti glede podkonstrukcije (in s tem povezanega načina naleganja parketnih deščic na podlago) ter (načina) lakiranja – ti dve lastnosti določil tudi kot zahtevi (v smislu zahtev glede funkcionalnosti), ki bosta (poleg ostalih zahtev) relevantni za presojo dopustnosti ponudb. Vendar naročnik v predmetnih zahtevah ni določil pasovne podprte podkonstrukcije (kot jo ima referenčni športni pod, ki ga ponuja vlagatelj), temveč je zahteval polno (po celotni površini) podprt parket. Prav tako naročnik v teh zahtevah ni določil tovarniškega lakiranja parketa (kot ga ima referenčni športni pod, ki ga ponuja vlagatelj), temveč je zahteval »2x osnovni lakirni premaz, lokalno vgrajen« in »2-kratni končni lakirni premaz, lokalno vgrajen«.

Upoštevač navedeno gre ugotoviti, da je naročnik za presojo ustreznosti ponujenih športnih podov zahteval lastnosti, ki niso skladne tistim, ki jih ima referenčni športni pod (ki ga je naročnik izrecno določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila). Ker torej naročnik glede istih lastnosti predmeta javnega naročila (tj. glede podkonstrukcije in lakiranja), postavlja različne zahteve, v danem primeru ni jasno, kakšna je njegova zahteva glede teh dveh lastnosti. Tako določene zahteve na eni strani pomenijo, da naročnik glede obravnavanih lastnosti predmeta javnega naročila ne more prejeti medsebojno primerljivih ponudb, na drugi strani pa onemogočajo presojo dopustnosti ponudb in s tem tudi vsebinsko presojo zahtevka za revizijo v delu, ki se nanaša na izpolnjevanje zahtev iz tehničnih specifikacij.

Ob tem Državna revizijska komisija ne more pritrditi naročniku, da je treba za presojo dopustnosti ponudb v konkretnem primeru kot izključno relevantne šteti (zgolj) zahtevane tehnične lastnosti športnega poda, ki jih je naročnik navedel v tehničnih specifikacijah, in ne tudi lastnosti, ki jih ima referenčni športni pod (ki ga je naročnik prav tako navedel v tehničnih specifikacijah). Določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila namreč podlage za takšen zaključek ne dajejo. Ravno dejstvo, da je naročnik v okviru zahtevanih lastnosti podal določene zahteve, ob tem pa kot ustreznega (referenčnega) navedel športni pod, ki ima te lastnosti drugačne, kaže na to, da razpisne dokumentacije v tem delu ni mogoče šteti za jasno in nedvoumno.

V posledici navedenega Državna revizijska komisija v obravnavanem primeru ugotavlja, da zahteve glede podkonstrukcije in lakiranja v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila niso določene jasno in nedvoumno, na podlagi tako določenih zahtev pa tudi ni mogoče medsebojno primerjati prejetih ponudb. Upoštevač ugotovljeno gre tako zaključiti, da naročnik pri pripravi opisa predmeta javnega naročila ni ravnal v skladu z 68. členom ZJN-3 v povezavi z načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3). V okoliščinah konkretnega primera, ko je nejasnost glede določitve predmeta javnega naročila mogoče ugotoviti šele s primerjavo tehničnih specifikacij, ki jih je naročnik navedel v razpisni dokumentaciji, in tehničnih specifikacij enega od primernih (referenčnih) športnih podov, ki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila niso bile navedene, pa ni mogoče izključiti niti, da ugotovljena kršitev naročnika ni omejila kroga ponudnikov (prim. 5. člen ZJN-3).

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje tudi, da je naročnik z odločitvijo o oddaji javnega naročila kršil načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3). V zvezi s temi navedbami gre opozoriti na že večkrat zavzeto stališče Državne revizijske komisije (npr. odločitve v zadevah št. 018-175/2008, 018-121/2014, 018-090/2015, 018-101/2021 in 018-061/2024), da to načelo ni namenjeno zaščiti položaja ponudnikov, temveč zaščiti javnega interesa, ki se kaže v racionalni porabi javnofinančnih sredstev. Že po naravi stvari se zato posamezen ponudnik v revizijskem

postopku praviloma ne more sklicevati na kršitev načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, kot je opredeljeno v 4. členu ZJN-3, saj se z njim ščiti javni interes (slednjega skladno z drugim odstavkom 6. člena ZPVPJN varujejo zagovorniki javnega interesa, med katere vlagatelj ne spada), ne pa interes ponudnika, ki je v tem, da se ob enakopravnih izhodiščih poteguje za izvedbo konkretnega javnega naročila, ne da bi ga pri tem ovirale možne kršitve pravil javnega naročanja. Iz revizijskih navedb ni razvidno, kako bi lahko morebitna kršitev načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti vplivala na vlagateljev položaj, saj vlagatelj zatrjuje, da bo naročnik z izbiro ponudbe izbranega ponudnika predmet javnega naročila izbral dražjo ponudbo, s čimer vlagatelj domnevno poskuša varovati javni interes, za kar pa, kot že navedeno, glede na 6. člen ZPVPJN ni aktivno legitimiran.

Ker se ugotovljena kršitev nanaša na nejasnost dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede predmeta naročila in s tem onemogoča medsebojno primerjavo ponudb v delu tehničnih zahtev, ki se nanašajo na podkonstrukcijo in lakiranje zahtevanega športnega poda (rok za oddajo ponudb pa je že potekel), navedeno pomeni hujšo kršitev v smislu 3. točke drugega odstavka 39. člena ZPVPJN. Zato je Državna revizijska komisija – kljub vlagateljevemu pravovarstvenemu predlogu (na katerega sicer ni vezana), tj. da se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila – postopek oddaje predmetnega javnega naročila v sklopu 2 »Izvedba športnega poda s pripadajočimi deli«, skladno s pooblastilom iz drugega odstavka 39. člena ZPVPJN, razveljavila v celoti (v tem smislu prim. tudi odločitvi v zadevah št. 018-183/2018 in 018-127/2022).

Skladno z določili tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika napotuje, naj v primeru ponovne izvedbe postopka oddaje javnega naročila slednjega izvede skladno z določbami ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, pri čemer naj upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Pri tem naj bo še posebej pozoren, da bo predmet javnega naročila opisal jasno, natančno in nedvoumno, saj bo s tem zagotovil, da bodo ponudbe lahko primerljive in da bodo spoštovana temeljna načela javnega naročanja. Prav tako naj naročnik pri svojem ravnanju upošteva, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku (prvi odstavek 6. člena ZJN-3), pri sprejemu odločitve o (ne)oddaji javnega pa naj upošteva obveznosti, ki mu jih nalagajo določila 90. člena ZJN-3, ter skladno z njimi odločitev ustrezno obrazloži.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo in v vlogi z dne 20. 9. 2024, s katero se je opredelil do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo, zahteva povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Ker je vlagatelj z revizijskim zahtevkom uspel, mu je naročnik dolžan povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (relevantni del prve povedi tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN ter skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem., v nadaljevanju: OT) in ob upoštevanju Sklepa o spremembi vrednosti točke (Uradni list RS, št. 22/2019), po katerem vrednost točke po OT znaša 0,60 EUR, priznala naslednje potrebne in opredeljene navedene stroške:

- strošek vplačane takse za zahtevek za revizijo v višini 4.887,24 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v priglašeni višini 1.800 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV (pooblaščen odvetnik je zavezanec za plačilo DDV) znaša 1.317,60 EUR, in

- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 20,50 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašenega stroška odvetniških storitev za opredelitev do navedb naročnika, posledično pa tudi ne izdatkov za to vlogo. Ti stroški po oceni Državne revizijske komisije namreč niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT), saj navedbe v omenjeni vlogi niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne stroške priznala stroške v višini 6.225,34 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročniku,
- vlagatelju – po pooblaščenju,
- izbranemu ponudniku,
- Ministrstvu za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.